

Midfaste søndag (2. tekstrække)

11. marts 2018

* Denne hellige lektie skrives i Anden Mosebog: Herren sagde til Moses: »Jeg har hørt, hvordan israelitterne giver ondt af sig. Sig nu til dem: Lige inden mørket falder på, skal I få kød at spise, og i morgen skal I spise jer mætte i brød; så skal I forstå, at jeg er Herren jeres Gud.« Om aftenen kom der et vagteltræk, som dækkede lejren, og om morgenen lå der dug rundt om lejren. Da duggen forsvandt, lå der hen over ørkenen et finkornet lag ligesom rim på jorden. Da israelitterne så det, spurgte de hinanden: »Hvad er det?« For de vidste ikke, hvad det var. Men Moses sagde til dem: »Det er det brød, Herren giver jer at spise. Dette er, hvad Herren har befaleet: I skal samle så meget af det, som hver enkelt kan spise, en omer til hver enkelt svarende til antallet af personer. Enhver skal tage til dem, der hører til i hans telt.« Det gjorde israelitterne, og nogle samlede meget, andre lidt. Da de målte det med omer-målet, havde den, der havde samlet meget, ikke for meget, og den, der havde samlet lidt, havde ikke for lidt; de samlede det, hver især kunne spise. 2 Mos 16,11-18

Salmisten skriver: Herren er nådig og barmhjertig, sen til vrede og rig på troskab. Herren er god mod alle, hans barmhjertighed gælder alle hans skabninger. Alle dine skabninger, Herre, takker dig, dine fromme priser dig. De fortæller om dit herlige kongedømme og taler om din styrke. De vil kundgøre hans væld for menneskene, hans kongedømmes prægtige herlighed. Dit kongedømme består i al evighed, dit herredømme i slægt efter slægt. Herren støtter alle, der falder, og rejser alle de nedbøjede. Alles øjne er rettet mod dig, og du giver dem deres føde i rette tid. Du åbner din hånd og mætter alle skabninger med det, de ønsker. Sl 145,8-16

Epistlen skriver apostlen Peter i sit andet brev: Alt, hvad der behøves til liv og guds frygt, har hans guddommelige kraft skænket os gennem erkendelsen af ham, der kaldte os med sin herlighed og styrke; og dermed har han også skænket os sine store, dyrebare løfter, så I ved dem kan slippe fri af forkrænkeligheden i denne verden med dens begær og få del i guddommelig natur. Sæt netop derfor al jeres iver ind på, at I til jeres tro føjer dyd, til dyden erkendelse, til erkendelsen selvbeherskelse, til selvbeherskelsen udholdenhed, til udholdenheden guds frygt, til guds frygten brodersind, og til brodersindet kærlighed. For når alt dette findes og vokser hos jer, kan I aldrig være uden flid og uden frugt i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus; men den, som ikke har det, er så kortsynet, at han intet kan se, og har glemt, at han er blevet rensset for sine tidligere synder. Derfor, brødre, skal I arbejde med endnu større iver på at befæste jeres kaldelse og udvælgelse; gør I det, vil I aldrig snuble. For så vil døren til vor Herres og frelsers, Jesu Kristi, evige rige stå på vid gab for jer. 2 Pet 1,3-11

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes: Da skaren nu så, at Jesus ikke var der og hans disciple heller ikke, gik de om bord i bådene og kom til Kapernaum og ledte efter Jesus. Og da de fandt ham på den anden side af søen, sagde de til ham: »Rabbi, hvornår er du kommet hertil?« Jesus svarede dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I leder ikke efter mig, fordi I fik tegn at se, men fordi I fik brød at spise og blev mætte. Arbejd ikke for den mad, som forgår, men for den mad, som består til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer; for ham har Faderen, Gud selv, sat sit segl på.« Så sagde de til ham: »Hvad skal vi gøre, for at vi kan gøre Guds gerninger?« Jesus svarede dem: »Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.« Da sagde de til ham: »Hvilket tegn gør du, så vi kan se det og tro dig? Hvad kan du gøre? Vore fædre spist manna i ørkenen, som der står skrevet: »Brød fra himlen gav han dem at spise.« Jesus sagde så til dem: »Sandelig, sandelig siger jeg jer: Moses gav jer ikke brødet fra himlen, men min fader giver jer brødet fra himlen, det sande brød. For Guds brød er det, der kommer ned fra himlen og giver liv til verden.« De sagde til ham: »Herre, giv os altid det brød!« Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste. [Men som jeg har sagt til jer: I har set mig, og I tror ikke. Alt, hvad Faderen giver mig, skal komme til mig, og den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.«] Joh 6,24-35[36-37]